

ԵՐԵՎԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցին. Тифлис, Редакция «Мелк».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 258.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն ինքուով.
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւաքանկիւր առաւօտեան 10 կոպեկով.
Տէլէֆոն № 258.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԵԳՈՐ ԱՐԹՐՈՒՆԻ

ԲՆԱԿԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Վերադարձի առիթով. — Ներքին ՏԵՍՈՒ-
հիւ. Նամակներ Կարգի. Նամակ Իգորի. Նամակ
Նամակ խմբագրութեան. Նամակ խմբագրու-
ման. Երբեք չուր. — ԱՐՏԱԿԻՆ ՏԵՍՈՒ-
հիւ. Նամակ Գրեմսիայի. Արտաքին լու-
ս. ՀԻՄՆԱԳՐՈՒՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.
ՎԵՐԱԿԱՆԱԳՐՈՒՄ. — Վերադարձի Միջառնակներ

ՎԵՐԱԿԱՆԱԳՐՈՒՄ ԱՌԻԹՈՎ

Հայրենիք վերադարձող թիւրքահայ
զինուորականներին մէջ կան շատ շատերը,
որոնք եկել են մեր երկիրը վերջին տարի-
ներէն. Եւ նոյն իսկ վերջին ամիսներում
վերադարձան անոնք կրում են այն բոլոր
թիւրք. որոնք զանազան ժամանակնե-
րէն թէ յայտնի կոտորածների ժամա-
նակին եւ թէ նրանից յետո՛յ տեղափոխ-
վել են մեր երկիրը ծածուկ, առանց
իրենց անցած անցքի մասին ասելու
ուր. Եւ թէ թիւրքերայից մեր կողմերը
են պանդուխտներ տաւանց անցած թիւ-
րք. որոնք եւ համարվեն փախստական-
ներ. Եւ Երբեք այդպիսիները չը պէտք է
հարգուին երկրի մէջ:

Մեր լաւ գիտենք, որ թիւրքահայ
զինուորականներին մի խոշոր մասը պէտք է
են պանդուխտներ տաւանց տեղեր, որպէս զի
միակի աշխատանքով չը պէտք է այն պա-
նդուխտները, որոնք իր անտեսութեան մէջ
խորդ լինի վնասել իր հարկերը: Սա-
նա պէտք է հետանայ իր գիւղից ոչ
մի փախստական, այլ իբրեւ պանդուխտ,
վնասելով օրինական վայաթիւթեր իր
մասին:

Վերադարձ, այդ հանգամանքի մասին
եւ հոգան թիւրքահայերի գործող-
ւոր. Պոլսի պատրիարքարանը եւ տեղա-
յի վարչութիւնները: Ռուսահայերը այդ-
պէս ոչինչ չեն կարող անել. նրանք որքան
արաւորութիւն ունեցան, հիւրասիրե-
լով փախստականներին ծանր օրերում եւ
նրանց կարօտեաններին: Փախստականները
զննում են մեր երկիրը հանգստացած,
համար ապահովված եւ ընդունակ վերա-
դարձի իրանց քաղաքային տնտեսու-
թիւնները:

Որքան տարի շարունակ մեր երկրում

զանգուղ փախստականները լուծւած էին մի
անորոշ եւ ժամանակաւոր գիրք: Նրանք
չէին վայելում թիւրքահայաստանի իրա-
ւունքները եւ մի եւ նոյն ժամանակը ունե-
ւած հայաստանի էլ չէին: Անկասկած, այդպիսի
զրուցիւն անվերջ շարունակվել էր կա-
րգ: Մի օր նա պէտք է լուծւում ստանար
եւ ցանկալի է, որ այս անգամ աշուղներ
առանց զոհերի եւ թիւրքիմացութիւնների
լուծել հարցը եւ սահմանել ապագայի
համար աւելի կանոնաւոր եւ օրինական
վիճակ: Յամենայն դէպս Պոլսը այս եօթ
տարվայ ընթացքում պէտք է մտածած
լինէր այս օրերի մասին եւ մշակած գործ-
նական միջոցներ պանդուխտների վերա-
դարձը զեւրացնելու եւ օրինականացնելու
համար:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԿԱՐԳԻ

Օգոստոսի 27-ին

Ինչպէս յայտնի է արդէն «Մշակ» ընթեր-
ցողներին՝ թիւրքահայ գաղթականների ահագին
քաղաքութիւն հաւաքվել է հայրենիք վերադառ-
նալու նպատակով, բայց մինչեւ այսօր դեռ մի
որոշ բան չը կայ: Այստեղ այնքան են հաւաք-
վել, որ համարեն այլ եւս անհնարաւորութիւն
է ներկայացնում ետեւից գալիք խմբերի հա-
մար:

Երեկ առաջին խումբը ահագին քաղաքութեամբ
ձանաղար ընկաւ դէպի սահման Բաւնի վրա-
յով: Խմբի ծանրութիւնները, կանանց, երե-
խաներին եւ ոտով գնալու անկարողներին վերց-
նելու համար վարձված էր մինչեւ սահմանը
չորս ֆուրգոն: Գնացողներին տրվել է նպաստ
անհրաժեշտ կարիքներ հոգալու համար,
ինչպիսին է հացը եւ ոտնամանը: Այսօր էլ
գնացողները մի մեծ խումբ վեց ֆուրգոն-
ներով միասին եւ նոյնպիսի ավանդութեամբ
տեղափոխելու կողմից: Կարսի վիճակի յաջորդ
կիրեղ վարչապետը ուղեկցեց նրանց մինչեւ
մօտակայ գերմանական գիւղը եւ յորդորելով
նրանց խաղաղ, հանգիստ մնալով եւ օրինակա-
նութեան ձանաղարից չը չեղվելով խելացու-
թեամբ կարողանալ իրանց գործերը եւ միեւնոյն
հետ միասին գնալ լինել, հետեւելով իրանց
խմբական ներկայացուցիչների շահաւէտ խոր-

ազդեցութեան:

Վանական, կրթական եւ գրական ծառայու-
թեանց մէջ անուանի են Հ. Մինաս Նուրիխա-
նեան, բարեկան տեսուչն Ռաֆայէլեան վարժա-
րանի, որ երկար տարիներ է Վեր կը վաղէ իր
կարեւոր պաշտօնն գնահատելի արժանաւորու-
թեամբ: Իր հոգածութեամբ լինում է Ազ. Օլլո
գիւղի Ռաֆայէլեան ամբարանցի եկեղեցեական
Հ. Նուրիխան Միսիրեանն ու խոսին Աթուա-
կալն է այսօր ի տեղի ողբացեալ Հ. Այիշանի
եւ հեղինակ է օգտակար երկասիրութեանց: Հ.
Յ. Մերկանական՝ գործունեայ Միսիրեանն մէ,
հեղինակ խաղաղի բերականութեան, յոբե-
րանի կարգադիր յանձնաժողովոյ նախագահն է:
Սարգսեան՝ առաջին քարտուղար Արքայա-
րանի եւ հեղինակ կարեւոր երկասիրութեանց:
Քաղաքաբարոյ, ազնիւ եւ սիրելի մի անձնաւոր-
ութիւն է: Հայր Մարգարեան լաւ ճանաչալու
հանդիմն վայելելու համար միասին ճամբորդու-
թիւն մընելու, խաղաղական հրաշագեղ ըլլա-
ներն, դաշտերն ու ձորերն կտրելու է, մանա-
ւանդ երբ ընկերակից ունենաւ ազնիւ Հ. Դ.
Ստեփանեանն եւս. ուղարկութիւն պէտք է
սակայն, որ մի գուցէ խօսակցութեան միջոցն
է. Բարսղին յանկարծակի յարուցած խնդրով
միջադէպին անհնարաւոր՝ աչքէ վրիպելոյն
բարբառիցէ ստիպ ընկերան չընալ տես-
րաններէն զմանա: Վերջինս հայրենի քահա-
նայացեալ են 1873—78 չընալն մէջ:
Վանուց ընծայարանի տեսուչն է Հ. Յ. Թո-
րոսեան, որոյ ուղղակի հսկողութեան ներքեւ
առողջ դաստիարակութեամբ եւ բարեւոյ կը-

հորդներին Մարգ մի կողմից յուզվում է,
երբ տեսնում է մի տնային խումբ մարդիկ,
թողած իրանց գործը, ժամանակաւոր հանգիս-
տը, բուն կարօտով դէպի հայրենիք եւ ախ-
տեղ մնացած յիշատակներն ու հարազատները:
Գիտում են դէպի սահմանը, առանց գիտնալու,
թէ ինչ է սպասում իրանց այնտեղ: Այնքան
ոգեւորված են իրանց յոյսերով, որ ամենածանր
բաղէին անգամ միջոց ունեն հանաքների, սրա-
խօսելու եւ ապագայի պատկերով ուրախա-
նալու, երեւակայելով իրանց հարազատների
չընալու, իրանց մանկութեան վայրերում, ուր
ապրել են, մեծացել, տանջվել եւ դէպի ուր
կրկին գիտնում են ապրելու եւ գուցէ կրկին
տանջվելու: Մարգ զարմանում է, որ յայտ կա-
նողներն է զգգված, մի ոտքը գերեզման ի-
ջած ծերունուն անգամ, որ հագնւ է շորովում
իր տեղից, ոգեւորել, օրերով յանձն առնել դը-
ժոխային գրկանքներ եւ հազար ու մի նեղու-
թիւններ, որ ինչ է, հայրենիք գնալ եւ հաւա-
նականօրէն իր պապերի մօտ միայն թողվի,
որովհետեւ յոյս չը կայ նոյն իսկ այսօր հետեւ
կեանք ունենալու:

Այս ամեն միսիրեանական պատկերների յե-
տեւ թաղանթ է մի տնորոշ եւ տնուր: Իրա-
կանութիւն, որ երբեմն երբեմն ան է դուրս
բաշտում խեղճ թիւրքահայի սրտից եւ տարու-
թեամբ համակում ակամատանին: Ինչպէս ջրի
երեսին ընկած մի փայտի կտոր: Իրանք էլ չը
գիտեն ուր են գնում, ինչ է սպասում իրանց,
գնում են, որովհետեւ ջրի հոսանքը այնպէս է
տանում եւ թերեւս մի երջանիկ վայրկեան
լի է իրանց հոսանքի ալիքներից եւ ափ դուրս
նգէ...

Որքան էլ այստեղ սրտանց աշխատում են
մարդիկ թիւրքացնել խեղճների ծանր բեռը եւ
հոգալ նրանց կարիքը՝ այնու ամենայնիւ հա-
րաւորութիւն չը կայ տեղական միջոցներով
ամեն ինչ հոգալ, իսկ ուրիշ տեղից էլ դեռ եւս
յոյս չը կայ օգնութեան հասնելու, եթէ չը
հաշուենք Ալեքսանդրապոլից ստացած մի քանի
րուբլին: Կարան անկարող է այս ծանր բեռը
միայնակ տանել:

II

Օգոստոսի 27-ին

Հայրենիք վերադարձող գաղթականները մի
ամբողջ շարքով Կարսում մնալուց, շարունակ
սրա նրա խորհուրդները հարցնելուց, թիւրքաց
թիւրքեամբ քահանայական կոչման կը պատրաս-
տուին դաս մի ընծայացուց, որոց ամենքն եւս
այժմէն մեծ յոյս կը ներշնչեն թէ ապագայի օգ-
տակար Միսիրեաններ պիտի հանդիսանան:
Հայր Յ. Թորոսեան իր փափուկ եւ կարեւոր
պաշտօնին գիտակցութիւնն ունեցող շատ ար-
ժանաւոր, համեստ եւ յարգելի մի անձնաւորու-
թիւն է, հեղինակ ընտիր երկասիրութեանց:
Հ. Ա. Գազէզեան տեսուչն է ընծայարանի
կրօնական գաղափարներ, բարի օրինակ ընծա-
յելով իր անձն՝ բարեւոյ կրթութիւն կը տա իր
խնամքը յանձնաւ այդ փոքրկանց:

Ս. Ղազարու տպարանին իր այժմեան բար-
գաւաճումն, ինչպէս արդէն յիշեցինք, կը պարտի
Գրե. Արքեպիս Կոզածութեան, այլ զայն բարե-
կարգութեան մէջ պահելու եւ մինչեւ իսկ
օտարաց նախանձելի ընծայելու գործն Հ. Ս.
Սարգսեանի նման ժողովան մի տեսչի վերապա-
հելով է Հայր Սարգսեան հոգւում եւ սրտով բո-
լորովին յարած ու փարած է իր սիրելի տա-
րանին, այնպէս որ ճշմարիտ կը լինի բոլոր իր
մասին թէ՛ տպարանին համար ինքզինքն կը
մոռնայ: Հ. Սարգսեան անունն ծանօթ է «Բազ-
մավախ» ընթերցողաց, իր գիտական յօդուած-
ներն ակարծանք կը կարողացուին: Հ. Սարգ-
սեանի, մատակարար վանուց եւ տեսուչ մասն-
նայարանին. պարկեշտ եւ հլու աշխատող, ունի
կարեւոր մի աշխատասիրութիւն: Այս յորերին
Միսիրեաններ քահանայացեալ են 1882—88
չընալն մէջ:

Վանակոյ Միսիրեանից ոգւոյն, զգացմանց

հիւպատոսի մօտ գնալ գաղաղ յետոյ, տեսնե-
լով որ այստեղ ոչինչ չէ կարելի որոշել, վեր-
ջապէս վճռեցին շարունակել ձանաղարները
դէպի սահմանագրութիւն, այնտեղ իրանց վիճակի
վերջնական որոշումը ստանալու:

Ձանաղարի մարդուրով կազմված է այսպէս.
գնալու են ոտնակաւ Բաւնով, ի նկատի ու-
նենալով, որ այս կողմի գիւղերը լինելով հայ-
կական, հիւրասէր գիւղեր, պէտք եղած ժա-
մանակ կարող կը լինեն հեշտութեամբ եւ ձրի
ձեռք բերել թէ ծածկված սենեակներ գիւղեր-
լու համար եւ թէ չոր հացի կտոր: Որոշված է
առաջին գիւղերը գիւղերը Բեկլամատ կոչված
գիւղում, երկրորդ գիւղերը Սարի-Ղամիշ, իսկ
երրորդ գիւղերը Բալ-Բէջ, որ սահմանագծից
2—3 վերստ հեռավորութեան վրա է գտնվում
Կանանց, երեխաների եւ իրանց անբաժան
«չուլու փալաւ»-ի համար վերցրին ֆուրգոններ,
իսկ տղամարդիկ գնալու են ոտով: Երեկ դուրս
եկաւ Հ. իսկ այսօր 6 ֆուրգոն: Ձանաղարի
համար վերցրին մի քանի զոյգ տրեխներ եւ
իրեւ: պաշար միայն ցամաք հաց: Թէ ֆուր-
գոններ, թէ հացի եւ թէ տրեխների մի մասի
ծախսը տեսնված է Կարսում եւ Ալեքսանդրա-
պոլում հաւաքված գումարով, իսկ տրեխների
միւս մասը մի քանի անձանց նուէրներ են:

Արդէն գաղթականներին մեծ մասը դուրս ե-
կաւ Կարսից: Մնում է փոքր մասը, որը սպա-
սում է իր մնացած ընկերների գալու, նրանց
հետ միասին գնալու: Երեկ նորից եկան 78
հոգի:

Գաղթականների օգտին Կարսում եղած հան-
գանակութիւնը շարունակվում է, քանի որ
յայտնի է, թէ ինչքան ժամանակ են մնալու
գաղթականները սահմանագրութիւն եւ երբ հա-
ւաքված գումարն էլ համարեա ծախված է
հացի, ֆուրգոնի եւ տրեխների համար: Ուրեմն
դարձեալ շարունակվում է օգնութեան կարիքը:

Ս. Մարտիկան

ՆԱՄԱԿ ԻԳՐԻՐԻՑ

Օգոստոսի 14-ին

Ստորոկ է իգրիբցին, փոքրիկ, լոճիկ. նա
այս եւ այն պայմաններով կողմից կեղծվում,
հարստահարվում է, նրա տնտեսական դրու-
թիւնը քաղաքային է, բարոյական գրկանքներ
է կրում նա, բայց այնքան զուրկ է պատի-
ղագրութեանց եւ քաղաքական քաղութիւ-

եւ գաղափարաց ջնջ հայելին, ճիշդ պատկերն,
ազդողական ձայնն եւ հարազատ թարգմանն
կրնայ համարվի «Բազմավախ» Ահա մի սիրելի
անուն՝ որուն ընտելացած ենք ի տղայ տիպ,
ամեն օր կը խոստովանի, թէ մեծ եղած է նրա
կատարած գերն յազգիս: «Բազմավախ» իր
ճնշողնակն սկսեալ, ժամանակակից շրջանին հե-
տեւելով, եւ ըստ պահանջմանց ժամանակի
կարողացած է հարկաւոր դատուած զանազան
ստուգներ մատակարարել հայ ժողովրդեան
մտաց եւ սրտից՝ շնորհիւ իր ընդունակ խմբա-
գրաց:

«Բազմավախ» ներկայ չընալ մէջ մի բոլորու-
վին նոր ուղղութիւն ստացած է անձնուէր
լանիւք եւ հոգածութեամբ իր ետանդուն խմ-
բագրականին որոյ անունն ազգային լրագրա-
կան ասպարէզին մէջ յայտնի տեղ գրաւելու
վրա է: «Բազմավախ» տեսուչ, կարողացել է
երեւմի այն ինչ յօդուածն, եւ այլն... ահա մեզ
ծանօթ բազում ընթերցասիրաց ամենամանայ
հարցն:

Հ. Ս. Երեւան մին է այն գրիչներէն՝ որը
կոչվում են լոյս մատակարարել հայ մտաց,
յոյս բերել սրտից եւ խրախոյս քաղաք: Երե-
մեանի առաջնորդող յօդուածոց մէջ չը կան
երբեք դատապարտելի նկատողութիւնք, կրօ-
նական ցաւաւթ խտրողութեան նշաններ, ծի-
ծաղելի խմբանքներ, փրկուող խօսքեր, պար-
սաւելի անձնականութիւններ, վերացական գա-
ղափարներ, զնուծ հայիւներ, եւ այլն, որոց
ամենեցուն թշնամի է Պոնտոսեան ամիսնց ա-

Электротпечатная Груз. Издат. Т—ва. Б.-Ванская ул.